

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla, neuvoston asetusten (EY) N:o 1967/2006, (EY) N:o 1098/2007 ja (EY) N:o 1224/2009 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1343/2011 ja (EU) N:o 1380/2013 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 894/97, (EY) N:o 850/98, (EY) N:o 2549/2000, (EY) N:o 254/2002, (EY) N:o 812/2004 ja (EY) N:o 2187/2005 kumoamisesta

(COM(2016) 134 final – 2016/0074 (COD))

(2016/C 389/09)

Esittelijä: Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

Neuvosto päätti 7. huhtikuuta 2016 ja Euroopan parlamentti 11. huhtikuuta 2016 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan ja 304 artiklan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta

”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla, neuvoston asetusten (EY) N:o 1967/2006, (EY) N:o 1098/2007 ja (EY) N:o 1224/2009 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1343/2011 ja (EU) N:o 1380/2013 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 894/97, (EY) N:o 850/98, (EY) N:o 2549/2000, (EY) N:o 254/2002, (EY) N:o 812/2004 ja (EY) N:o 2187/2005 kumoamisesta”

(COM(2016) 134 final – 2016/0074 (COD)).

Asian valmistelusta vastannut ”maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö” -erityisjaosto antoi lausuntonsa 30. kesäkuuta 2016.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 13.–14. heinäkuuta 2016 pitämässään 518. täysistunnossa (heinäkuun 13. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon äänin 74 puolesta 1:n pidättyessä äänestämästä.

1. Päätelmät

1.1 Komitea kannattaa varauksetta komission lähestymistapaa, jonka mukaan on ajantasaistettava ja yksinkertaistettava teknisten toimenpiteiden nykyistä hallintojärjestelmää, jonka tulee perustua pitkän aikavälin strategiaan kalavarojen hoidon ja säilyttämisen alalla.

1.2 Useat ehdotetuista uudistuksista ja muutoksista auttaisivat suoraan mukautettaessa kalastuslaivastoa purkamisvelvoitteen ja kestäväen enimmäistuoton mukaiseksi. ETSK suhtautuukin myönteisesti ehdotuksiin, sillä kyse on uudistuksista, jotka lisäisivät toiminnallista joustavuutta ja parantaisivat pyydysten valikoivuutta.

1.3 Eräät ehdotuksista on kuitenkin esitetty ottamatta kaikilta osin huomioon kalastustoiminnan käytännön olosuhteita ja arvioimatta taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia. ETSK ei ole vakuuttunut siitä, että nämä ehdotukset olisivat järkevä kompromissi kalastusalan lyhyen ja keskipitkän aikavälin etujen turvaamisen ja kalavarojen entistä paremman säilyttämisen välillä. ETSK haluaakin kiinnittää erityistä huomiota seuraaviin näkökohtiin:

1.3.1 Komitea kehottaa komissiota harkitsemaan uudelleen silmäkokoisiin esitettyjä muutoksia ja käyttämään perussilmäkokoja, joita kalastuslaivasto on käyttänyt eri kalastuksissa, ilman perusteettomia tai tarpeettomia suurentamisia tai pienentämiä.

1.3.2 Komitea toistaa olevan tärkeää, ettei ehdotuksessa tehdä muutoksia tiettyihin lajeihin sovellettaviin vähimmäiskokoihin ilman asianmukaista perustetta.

1.3.3 Komitea katsoo, että olisi otettava käyttöön sääntöjä, jotka mahdollistavat innovoinnin ja lisäarvon luomisen, kun kyse on ei-toivotuista saaliista.

1.3.4 Komitea kehottaa joustavoittamaan yhteisessä kalastuspolitiikassa (YKP) jäsenvaltioille määrättyjä bruttovetoisuutena mitattavia kalastuskapasiteetin ylärajoja, jotta alukset voidaan mukauttaa purkamisvelvoitteeseen ja edistää aluksilla vallitsevien työskentelyolosuhteiden parantamista.

1.4 Komitea kehottaa neuvostoa, Euroopan parlamenttia ja komissiota käynnistämään todellisen vuoropuhelun kalastajien ja heidän edustajiensa kanssa ennen minkäänlaisen päätöksen tekemistä esitetyistä ehdotuksista. Sääntöjen noudattaminen edellyttää hiljaista sopimusta ja kalastajien yhteistyötä. Sääntöjen soveltaminen on todennäköisempää, jos kalastajat osallistuvat täysimääräisesti keskusteluun.

1.5 Komitea kehottaa pitämään kiinni tästä sitoumuksesta käydä vuoropuhelua sidosryhmien kanssa koko alueellistamisprosessin ajan.

2. Taustaa

2.1 Tekniset toimenpiteet ovat laaja joukko sääntöjä, joilla säännellään sitä, miten, missä ja milloin voidaan harjoittaa kalastustoimintaa. Useita asetuksia, muutoksia, täytäntöönpanosääntöjä ja väliaikaisia teknisiä toimenpiteitä sovelletaan nykyisin sekä EU:n vesialueilla että EU:n vesien ulkopuolella toimiviin EU:n aluksiin. Käytännössä teknisiä toimenpiteitä sisältyy yli 30 asetukseen, ja erityisen merkittäviä ovat asetukset, joita sovelletaan Atlantilla⁽¹⁾, Välimerellä⁽²⁾ ja Itämerellä⁽³⁾.

2.2 Aiemmin komission ehdotuksesta on tehty kaksi epäonnistunutta yritystä tarkistaa ja ajantasaistaa tätä teknisiä toimenpiteitä koskevaa monimutkaista säädöskehystä.

2.3 On ensiarvoisen tärkeää mukauttaa EU:n kalastuslainsäädäntöä ja -politiikkoja YKP:ssä tehtyihin uusiin muutoksiin, toisin sanoen purkamisvelvoitteeseen sekä siihen, että saavutetaan kestävä enimmäistuotto kaikkien kantojen osalta asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä. Näihin tavoitteisiin sitoutuminen on suuri haaste EU:n kalastusalalle.

2.4 Todettakoon lisäksi, että viime aikoihin asti neuvosto on tehnyt yksinään kalastuspolitiikkaa koskevat päätökset. Tämä on johtanut siihen, että on hyväksytty yksityiskohtaisia teknisiä toimenpiteitä EU:n asetuksina sen sijaan, että on laadittu alueelliselta pohjalta sääntöjä, jotka on mukautettu kunkin merialueen ja kalastuksen erityispiirteisiin. Kaikenkattava lähestymistapa mikrotason hallinnointiin sekä EU:n toimielinten pyrkimys laatia kaikki tekniset yksityiskohdat tarkistusten muodossa ovat näin ollen johtaneet monimutkaiseen oikeudelliseen järjestelmään, joka jättää vain vähän liikkumavaraa ja jota alan on vaikea ymmärtää ja noudattaa.

2.5 Komissio ehdottaa nyt uutta puiteasetusta⁽⁴⁾, joka sisältää yleisiä säännöksiä ja yhteisiä sääntöjä sekä perustason (aluekohtaisia) vaatimuksia, jotka toimivat oletusarvoisina toimenpiteinä siihen saakka, kun luodaan ja sisällytetään EU:n lainsäädäntöön alueellistetut toimenpiteet.

3. Komission ehdotuksen pääsisältö

3.1 Esitetyllä ehdotuksella komissio pyrkii edistämään uuden YKP:n keskeisten tavoitteiden saavuttamista joustavasti alueelliselta pohjalta. Erityisesti siinä korostetaan tarvetta vähentää meriympäristön lajien nuorten ja kutevien yksilöiden saaliita, parantaa pyydysten valikoivuutta, estää suojeltujen lajien pyynti, vähentää poisheittämistä ja minimoida ympäristövaikutukset.

3.2 Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi komissio on esittänyt asiakirjan pyrkimyksensä yksinkertaistaa teknisten toimenpiteiden nykyistä hallintojärjestelmää, joka perustuu pitkän aikavälin strategiaan kalavarojen hoidon ja säilyttämisen alalla. Asetusehdotuksessa komissio kiinnittää erityistä huomiota poisheittämisongelmaan, alueellistamiseen sekä toimijoiden osallistumisen lisäämiseen ja kalastajien suurempaan vastuuseen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 850/98, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1998, kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla, joka kattaa Koillis-Atlantin (ja Mustanmeren vuodesta 2012) (EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävä hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 9).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2187/2005, annettu 21 päivänä joulukuuta 2005, kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla (EUVL L 349, 31.12.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ COM(2016) 134 final.

3.3 Merkittävimmät uudistukset ja muutokset ovat seuraavat:

- Vahvistetaan ja ajantasaistetaan tavoitteet, päämäärät, herkkien lajien sivusaaliiden kynnsarvot, hyvän hallinnon periaatteet sekä eri säännöissä aiemmin vahvistetut määritelmät.
- Otetaan käyttöön yhteisiä sääntöjä tai teknisiä toimenpiteitä, jotka ovat sovellettavissa kaikkiin merialueisiin ja joita pidetään pysyvinä. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat kielletyt pyydykset ja käytännöt, yleiset kiellot käyttää vedettäviä pyydyksiä ja seisovia verkkoja sekä niiden käyttöedellytykset, herkkien lajien ja luontotyyppien suojeleminen, säilyttämisen vähimmäiskoot sekä yhteiset toimenpiteet poisheittämisen vähentämiseksi.
- Kehitetään alueellistamista ottamalla käyttöön lähinnä ehdotuksen liitteissä kuvailtuja perustason toimenpiteitä, joita sovelletaan alueellisten toimenpiteiden puuttuessa. Vahvistetaan lisäksi valtuutukset teknisten toimenpiteiden alueellistamiseksi ottamalla käyttöön monivuotiset suunnitelmat, väliaikaiset poisheittämissuunnitelmat ja säilyttämis-toimenpiteet. Ehdotukseen sisältyy myös suojalauseke siltä varalta, että tarvitaan kiireellisiä toimia meriympäristön lajien suojelemiseksi.

4. Yleistä

4.1 Alustavia huomioita

4.1.1 Nykyinen asetus teknisistä toimenpiteistä on EU:n vanhentunein säädöskehys, minkä johdosta ETSK pitää äärimmäisen tärkeänä, että uusi yksinkertaistettu asetus annetaan nopeasti, jotta ala voisi mukautua edessään oleviin haasteisiin käytännöllisellä ja toteuttamiskelpoisella tavalla.

4.1.2 Komitea katsoo, että tekniset toimenpiteet tulee ottaa käyttöön sen jälkeen, kun sidosryhmiä on kuultu suoraan ja asianmukaisella tavalla. Teknisten toimenpiteiden on oltava nykyistä joustavampia ja vastattava erityistarpeisiin, ja ne on hyväksyttävä nopeassa ja tehokkaassa päätöksentekoprosessissa, joka mahdollistaa mukauttamisen uusiin muutoksiin.

4.1.3 YKP:n uudistuksessa on otettu käyttöön innovatiivinen kalastuksenhoitostrategia, jossa lähtökohtana on siirtyminen kohti tulosperusteista lähestymistapaa ja alueellistamisen käynnistäminen. Komitea on täysin samaa mieltä tästä uudesta lähestymistavasta.

4.2 Säilyttäminen

4.2.1 Komitea kannattaa varauksetta komission strategiaa, jonka mukaan noin puolet pyyntikielto- tai kalastusrajoitusalueista, joilla suojellaan nuoria yksilöitä, poistetaan tai niitä koskevia säännöksiä yksinkertaistetaan, sillä alan toimien, kalakantojen elpymisen tai ympäristömuutoksen takia kyseiset alueet eivät ole enää toiminnallisia tai ovat vanhentuneita.

4.2.2 Komitea kannattaa myös sitä, että kaikissa toimissa pyrkimyksenä on parantaa teknisiä toimenpiteitä, mikä on keino parantaa pyyntialueiden tilaa ja helpottaa niiden säilyttämistä tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) lausuntojen pohjalta ja ottamalla huomioon jäsenvaltioiden, kalastusalan edustajien ja muiden sidosryhmien esittämät huomiot.

4.3 Taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset

4.3.1 On ilmeistä, että monet ehdotetuista säännöistä edellyttävät merkittäviä muutoksia menetelmiin ja pyydyksiin, millä on todellisia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia. Komissio toteaa, että YKP:n uusilla haasteilla on lyhyellä aikavälillä merkittävä vaikutus kalastusalaan, vaikka pitkällä aikavälillä ala hyötyy tästä. Komissio ei ole kuitenkaan tähän mennessä yrittänyt arvioida sosiaalisia ja taloudellisia kustannuksia, joita ehdotuksen täytäntöönpanosta lyhyellä aikavälillä aiheutuisi. Komitea katsoo, että näiden tietojen puuttuessa ei voida määrittää, luoko ehdotus järkevän tasapainon kalastusalan lyhyen ja keskipitkän aikavälin etujen turvaamisen ja kalavarojen entistä paremman säilyttämisen välille.

4.3.2 Jotta torjutaan niin alusten omistajiin kuin kalastaja-merimiehiin kohdistuvat lyhyen aikavälin kielteiset vaikutukset (esim. kohdelajien saaliiden väheneminen ja välineiden hankkimisesta aiheutuvat uudet menot), komitea pitää aiheellisenä tukea kalastusala Euroopan meri- ja kalatalousrahaston (EMKR) kautta.

4.3.3 ETSK katsoo, ettei ehdotukseen sisälly minkäänlaista arviointia vaikutuksista meriturvallisuuteen. Uusista kalastuspolitiikoista aiheutuu miehistön turvallisuudelle (esim. työajan piteneminen sivusaaliiden käsittelemisen johdosta) ja alusten turvallisuudelle (esim. aluksen vakaus sivusaaliiden kasvaessa) mahdollisia vaaratekijöitä, joita olisi analysoitava ja jotka olisi otettava huomioon.

4.4 Sääntöjen täytäntöönpano ja noudattaminen

4.4.1 YKP:n uudessa perusasetuksessa⁽⁵⁾ säädetään erilaisista teknisistä ja säilyttämistoimenpiteistä edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Merkittävien toimenpiteiden täytämisen saavuttamiseksi olisivat monivuotiset suunnitelmat, joissa luodaan puitteet asianomaisten kantojen ja meriekosysteemien kestävälle hyödyntämiselle ja joihin on erityisesti sisällyttävä asianmukaisia teknisiä toimenpiteitä (10 artiklan 1 kohdan f alakohta).

4.4.2 Komissio katsoo, että ehdotus on tarpeen, jotta varmistetaan oikeusvarmuus odottaessa monivuotisten hoitosuunnitelmien hyväksymistä, ja kyse on näin ollen väliaikaisesta ratkaisusta nykyisen oikeudellisen järjestelmän mukauttamiseksi YKP:n uusiin vaatimuksiin teknisten toimenpiteiden osalta. ETSK katsoo, että kyseinen siirtymävaihe on tarpeen.

4.4.3 Komitea toteaa, että jotta alueellistamista voidaan kehittää ja toteuttaa asianmukaisesti, Euroopan komission tulisi ehdottaa monivuotisia suunnitelmia ja poisheittämissuunnitelmia jäsenvaltioiden esittämien yhteisten suositusten pohjalta, jotta vältetään palaaminen mikrotason hallinnointiin. Euroopan komission tulisi rajata roolinsa jäsenvaltioiden ehdotusten yhteensopivuuden valvontaan ja koordinointiin, jotta varmistetaan YKP:n tavoitteiden saavuttaminen. Näin voidaan varmistaa, että nämä toimenpiteet, joiden avulla mukautetaan kalastuksen uusiin realiteetteihin, hyväksytään nopeasti soveltamalla "alhaalta ylös" -lähestymistapaa, joka mahdollistaa toimenpiteiden laajemman hyväksynnän alalla.

4.5 Alueellistaminen ja päätöksentekoprosessi

4.5.1 Komitea on samaa mieltä siitä, että oikeudellisen tyhjiön välttämiseksi on välttämätöntä säilyttää tietyt yhteiset perustoimenpiteet, joita sovelletaan kaikkiin kalastuksiin ja alueisiin, mutta ainoastaan laadittaessa yhteisiä määritelmiä, periaatteita ja tavoitteita uuden YKP:n mukaisesti.

4.5.2 Komitea kuitenkin korostaa, että kaikkien purkamisvelvoitetta koskevien, toinen toistaan seuraavien lainsäädännöllisten vaiheiden tultua voimaan nykyinen kalastuksenhoito muuttuu huomattavasti. Lähestymistavassa ei enää painoteta kalasaaliiden purkamista vaan keskitytään saaliisiin. Onkin äärimmäisen tärkeää, että lainsäädäntövallan käyttäjät välttävät tekemästä uudelleen menneisyyden virheitä ja että ne hyväksyvät sen, että EU:n ohjaavista teknisistä toimenpiteistä päätetään alueellisella tasolla tiiviissä yhteistyössä niiden tahojen kanssa, joiden on sovellettava ja noudatettava sääntöjä päivittäin.

4.5.3 ETSK katsoo niin ikään, että komission tulisi edistää luottamuksen ilmapiiriä, joka mahdollistaa sen, että kalastajat voivat valita vapaasti kaikkein tarkoituksenmukaisimmat välineet, joilla kyetään lisäämään valikoivuutta ja vähentämään ei-toivottuja saaliita. Ei pidä unohtaa, että kalastajilla on täysi vastuu pyydetyistä saaliista mutta ei saaliiden maissa tapahtuvasta purkamisesta; näin ollen heillä on oltava mahdollisuus päättää parhaista valikoivista toimenpiteistä.

4.5.4 Valitettavasti komissio ei ole soveltanut tätä lähestymistapaa yhdenmukaisella tavalla optimaalisen silmäkoon vapaaseen valintaan, ja asiakirjassa on eroja pieniin pelagisiin lajeihin ja pohjakalalajeihin käytettävien silmäkokojen osalta. Pelagisten lajien osalta silmäkoko on pienennetty huomattavasti, kun taas pohjakalalajien osalta sitä on suurennettu. Tätä säännöstä ei pidä käyttää kalastajien nykyisin käyttämien vähimmäissilmäkokojen suurentamiseksi ilman asianmukaisia perusteita. Ei pidä unohtaa, että kalastajat tavoittelevat mahdollisimman suurta taloudellista hyötyä saaliiksi saamiensa lajien myynnistä ja pyrkivät välttämään muiden kuin kohdelajien ja nuorten yksilöiden pyyntiä, koska ne vähennetään heidän kiintiöstään ja voidaan myydä ainoastaan jauhojen, öljyn tai vastaavien tuotteiden – joiden ensimmäinen hinta on mitätön – tuottamiseen.

4.5.5 Alueellistaminen edellyttää sidosryhmien nykyistä tiiviimpää osallistumista. Lainsäädännön antamiseen tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, neuvonantajien toimikuntien, kalastusalan toimijoiden, tutkijoiden ja muiden sidosryhmien kanssa liittyy monia etuja, joista voidaan mainita erityisesti seuraavat: selkeämmät, yksinkertaisemmat ja kunkin merialueen ja kalastuksen erityispiirteisiin mukautetut säännöt; kalastajien voimakas sitoutuminen sääntöihin; soveltamisen

⁽⁵⁾ Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 7 artikla.

helpottuminen tarkastajien kannalta; toimintapolitiikkojen suurempi uskottavuus ja legitimiteetti; ympäristötavoitteiden parempi huomioonottaminen ja kalastuksen valikoivuuden paraneminen. Komitea suosittaaakin, että pyydyksiä koskevat tekniset toimenpiteet laaditaan ja hyväksytään paikallis- ja aluetasolla.

4.5.6 Hyvänä esimerkkinä kielteisistä vaikutuksista, jotka ovat seurausta edellä mainitun lähestymistavan noudattamatta jättämisestä, on Välimeren laivasto, joka on kärsinyt vakavista vaikeuksista sen johdosta, että on otettu käyttöön erityisiä pakollisia sääntöjä⁽⁶⁾, jotka koskevat esimerkiksi langan paksuuden vähentämistä. Tämä tekninen toimenpide on johtanut ongelmiin alusten turvallisuudessa ja ohjailtavuudessa, verkkojen rikkoutumisen huomattavaan lisääntymiseen verkon heikentymisen ja vähäisemmän lujisuuden johdosta, saaliiden hinnan alentumiseen sekä saaliiden poisheittäminen tarpeettomaan lisääntymiseen tällaisen ohuen ja leikkaavan langan käyttämisestä aiheutuvien vaurioiden johdosta.

4.6 *Kalastajille suunnattavat kannustimet: ei-toivottujen saaliiden lopettaminen, vähentäminen ja välttäminen*

4.6.1 Komitea katsoo, että kalastusalan täysimääräinen osallistuminen päätöksentekoprosessiin työnantaja- ja työntekijäjärjestöjensä kautta toimii valtavana kannustimena sääntöjen mahdollisimman kattavan noudattamisen ja entistä paremman ymmärtämisen varmistamiseksi.

4.6.2 Ehdotuksen johdanto-osan 21 kappaleessa todetaan, että pyyntialan avustamiseksi purkamisvelvoitteen täytäntöönpanossa jäsenvaltioiden tulisi ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla helpotetaan esimerkiksi varastointia ja markkinoiden löytämistä ei-toivotuille lajeille. Nimenomaisesti mainitaan kuitenkin ainoastaan investointituki purkupaikkojen rakentamiseksi ja mukauttamiseksi. Komitean mielestä olisi mainittava myös aluksiin tehtävät investoinnit, jotka liittyvät ei-toivottujen saaliiden varastointiin, käsittelyyn ja lisäämiseen.

4.6.3 Niin ikään alusten muuttamista poisheittämisskiellon mukaisiksi haittaavat YKP:ssä asetetut kokorajoitukset, sillä käytettyjen pyydysten valikoivuuden paranemisesta huolimatta poisheittämisskiello johtaa ei-toivottujen saaliiden – jotka on varastoitava ja/tai käsiteltävä aluksella – lisääntymiseen. Tämän vuoksi komitea ehdottaa, että järjestelmää joustavoitettaisiin⁽⁷⁾. Se suosittelee näin ollen, että kaikista aluksen kunnostamisista tai muuttamisista, joiden seurauksena sen tilavuus kasvaa (lisätilojen käyttöön ottaminen varastointia varten tai laitteiden asentaminen ei-toivottujen saaliiden jalostamista varten), tehdään merkintä erilliseen rekisteriin tai kalastuslupien kokonaisvetoisuutta koskevan rekisterin erilliseen kohtaan.

4.6.4 Komitean mielestä ei myöskään pidä katsoa, että tilavuuden kasvu lisää kalastuskapasiteettia. Siksi edellisessä kohdassa kuvaillun menettelyn tulisi aluksen kunnostamisen osalta olla sovellettavissa myös tilanteisiin, joissa aluksen tilavuus kasvaa sellaisten toteutettujen toimenpiteiden johdosta, joilla parannetaan miehistön turvallisuutta sekä työskentely- ja majoitusolosuhteita aluksella edellyttäen, että tämä tilavuuden kasvu ei lisää aluksen pyyntikapasiteettia.

4.6.5 Kalastusala on tehnyt viime vuosina valtavia ponnisteluja kehittääkseen teknologisesti korkeatasoisia pyyntimenetelmiä, jotta voitaisiin minimoida saaliiden poisheittäminen ja sen mahdolliset vaikutukset ympäristöön. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) onkin korostanut useissa eri yhteyksissä, että valikoivuuden parantamisessa on saavutettu neljän viime vuoden aikana enemmän tuloksia kuin niitä edeltäneiden 20 vuoden aikana. Komitea korostaa kuitenkin tarvetta lisätä ponnisteluja ja rahoitusta pohjakalalajien kalastuksen alalla, jotta edistetään valikoivuuteen liittyvää teknologista kehitystä.

4.6.6 ETSK toteaa jälleen kerran olevan tärkeää, ettei tätä asetusta käytetä hyväksi niin, että muutetaan tiettyihin lajeihin sovellettavia vähimmäiskokoja ilman asianmukaisia perusteita. Yhtäältä eräissä tapauksissa kokoa suurennetaan, mistä esimerkkinä on Välimeren pilkkupagelli, ja samalla tämä vähimmäiskoko ulotetaan koskemaan alueita, joilla sen soveltamista ei ole aiemmin suunniteltu (läntiset vedet). Meribassin osalta eräille alueille (luoteiset vedet) vuoden 2015 lopulla hyväksytty suurennettu koko ulotetaan alueille, jotka eivät aiemmin kuuluneet tämän säännöksen piiriin (lounaiset vedet).

⁽⁶⁾ Asetus (EY) N:o 1967/2006.

⁽⁷⁾ Pelagisten lajien neuvoa-antavan toimikunnan antaman suositusehdotuksen VI 2015 04 18 mukaisesti.

5. Artiklakohtaisia erityishuomioita

5.1 6 artikla

Kun otetaan huomioon sekaannus, jota monet käytettäväksi tarkoitetut määritelmät aiheuttavat asianomaisella alalla, ETSK katsoo, että kun viitataan pyydykseen tai sen osaan, niistä tulisi olla liitteessä graafinen esitys, joka helpottaisi määritelmän ymmärtämistä, kuten komissio itse on tehnyt neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 (jonka tämän uuden asetuksen teknisistä toimenpiteistä on tarkoitus kumota) liitteen 1 kuvassa 2.

5.2 13 artikla

Tämän artiklan 2 kohdan lopussa todetaan, että ”komissio kiinnittää erityistä huomiota kalastustoiminnan siirtymisestä muille herkille alueille aiheutuvien kielteisten vaikutusten lieventämiseen”, mikä on ymmärrettävissä, kun on kyse herkkien luontotyyppien suojelemisesta. Tätä varten tarvittaisiin kartta suojeltavista alueista tietämyksen lisäämiseksi merenpohjasta sen sijaan, että kalastuslaivaston toiminta kielletään kokonaan. Kalastuslaivasto on hyvin riippuvainen siitä, että se löytää uusia pyyntipaikkoja pyytämilleen lajeille, mihin purkamisvelvoitetta koskeva uusi politiikka sen pakottaisi. Komitea katsoo, että komission on toteutettava kattava kartoitus kaikista haavoittuvista merialueista, jotta tiedetään tarkalleen, mitä suojellaan ja missä tarkoituksessa. Tämä on lisäksi tärkeää paitsi mahdollisten kalastuskieltojen ympäristövaikutusten myös niiden sosioekonomisten vaikutusten lieventämiseksi, jotta kestävyys varmistetaan kaikilta osin.

5.3 17 artikla

Komitea on huolissaan ehdotetun asetuksen 17 artiklan 2 kohdan sisällön johdosta, sillä unionin laivasto pyytää samanaikaisesti useita lajeja, joihin ei sovelleta TAC-järjestelmää (total admissible catch, suurin sallittu saalis) eikä kaupallista arvoa koskevia kiintiöitä ja jotka osaltaan edesauttavat sitä, että kalastusalusten tekemät kalastusmatkat ovat asianomaisten yritysten kannalta kannattavia. Olisikin erittäin suositeltavaa ottaa huomioon, että nämä lajit⁽⁸⁾, vaikka niihin ei sovelleta TAC-rajoituksia, ovat osa laivaston tavanomaisia saaliita ja että niillä näin ollen on tiettyä merkitystä.

5.4 37 artikla

Euroopan komissio ei mainitse lainkaan aluksiin tehtäviä investointeja, jotka liittyvät ei-toivottujen lajien varastointiin, käsittelyyn ja lisäarvoon. Lisäksi se käytännössä kieltää minkä tahansa fyysisen tai kemiallisen jalostustoiminnan mahdollisuuden kalajauhon tai kalaöljyn valmistamiseksi aluksella. Kalastajilla on vähän kannustimia säilyttää ei-toivotut kalat aluksella, kun myyntihinta muuhun kuin ihmisravinnoksi käyttöön on noin yksi eurosentti kilolta. Tästä syystä komitea kannattaa 37 artiklassa ehdotetun 54 a artiklan poistamista.

6. Liitteitä koskevat erityishuomiot

6.1 Luoteiset vedet (liitteen VI B osa)

6.1.1 Euroopan unionin tulisi edistää luottamuksen ilmapiiriä, joka mahdollistaa sen, että kalastajat voivat valita vapaasti kaikkein tarkoituksenmukaisimmat välineet, joilla kyetään lisäämään valikoivuutta ja vähentämään sivusaaliita. Ei pidä unohtaa, että kalastajilla on täysi vastuu pyydyistä saaliista mutta ei saaliiden maissa tapahtuvasta purkamisesta; näin ollen heillä on oltava mahdollisuus päättää parhaista valikoivista toimenpiteistä.

6.1.2 Liitteessä Euroopan komissio tähtää siihen, että troolarit alkavat käyttää vedettäviä pyydyksiä, joiden perän silmäkoko on 120 millimetriä, mikä epäilemättä johtaisi tämän laivaston katoamiseen, semminkin kun 100 millimetrin silmäkoolla (jota käytetään biologisesti herkillä alueilla) saaliit vähenevät 35 prosenttia verrattuna 80 millimetrin silmäkoolla saatuihin saaliisiin.

6.1.3 Komitea ei voi olla samaa mieltä siitä, että ilman minkäänlaisia perusteluja otetaan käyttöön uusia alueita, joilla sovelletaan valaisiin suunnattuja ehkäiseviä toimenpiteitä, ja että muita mutkitta asetukseen sisällytetään toimenpiteitä merilintujen tahattomien saaliiden välttämiseksi, koska tämä edellyttää tarkempaa analyysiä ja tieteellisiä perusteita.

⁽⁸⁾ Kyse on muun muassa seuraavista lajeista: kurnusimput (*Triglidae*), kalmari (*Loligo spp*), meriankerias (*Conger conger*), seepia (*Sepia officinalis*), pietarinkala (*Zeus faber*), mustaeväkampela (*Glyptocephalus cynoglossus*), merilahna (*Brama brama*), pohjankalmari (*Illex spp*), mustahuotrakala (*Aphanopus carbo*) ja isokampasimpukka (*Pecten maximus*).

6.2 *Lounaiset vedet (liitteen VII B osa)*

6.2.1 Komitea ei ole samaa mieltä siitä, että troolin perän vähimmäissilmäkoko kasvatetaan kaikkien pohjakalalajien pyynnin osalta. Silmäkoon kasvattaminen 70 millimetristä 100 millimetriin tarkoittaa sitä, että kalastusalukset lähetetään merelle kalastamaan vettä, ja johtaa kalastusalusten katoamiseen. Työskentelytapa, poisheitettyjen saaliiden vähäisyys näissä kalastuksissa ja kohdelajien moninaisuus puhuvat 70 millimetrin silmäkoon säilyttämisen puolesta.

6.2.2 Niiden toimenpiteiden osalta, joilla pyritään vähentämään valaiden ja merilintujen tahattomia saaliita ICES-suuralueilla VIII ja IXa, komitea katsoo, että ennen niiden hyväksymistä komission olisi esitettävä tarvittavat tieteelliset perustelut, sillä nämä toimenpiteet hylättiin jo aiemmin sen johdosta, ettei valaita tai merilintuja näillä vesillä ole tai että niitä on kyseisillä vesillä hyvin vähän.

6.3 *Välimeri (liitteen IX B osa)*

6.3.1 Mitä tulee kieltoon käyttää verkkoja, joiden langan paksuus on yli kolme millimetriä, komitea katsoo, että Espanjan valtameritutkimusinstituutin (IEO) toteuttaman tieteellisen tutkimuksen tulosten perusteella tämä paksuus olisi muutettava viiteen millimetriin, sillä kyseisen paksuuden säilyttäminen ei ole perusteltua kalavarojen säilyttämisen kannalta ja aiheuttaa yksinomaan taloudellista vahinkoa, koska verkot rikkoutuvat useammin.

6.3.2 Tarkasteltaessa kieltoa pitää aluksella tai laskea yli 250 mertaa alusta kohti syvänmeren äyriäisten (mukaan lukien *Plesionika* spp.) pyytämiseksi komitea katsoo, että mainitun katkarapulajin osalta sallittu mertamäärä olisi voitava säilyttää nykyisessä 1 500 merrassa. Tieteellisten tutkimusten mukaan nykyisillä saalismäärillä kokonaisbiomassa pysyy kestävän enimmäistuoton mukaisen kokonaisbiomassan rajan yläpuolella. Tutkimukset osoittavat, että toiminta nykyisissä olosuhteissa on kestävä ja että pyyntiä harjoitetaan vastuullisesti.

Bryssel 13. heinäkuuta 2016.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
puheenjohtaja
Georges DASSIS